Eiropas Parlaments
2019-2024

Sesijas dokuments

B9-0153/2024

26.2.2024

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem

saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. punktu

par vajadzību ES nelokāmi atbalstīt Ukrainu: divi gadi kopš Krievijas agresijas kara pret Ukrainu
(2024/2526(RSP))

Michael Gahler, Andrius Kubilius, Rasa Juknevičienė, David McAllister, Siegfried Mureşan, Jerzy Buzek, Ewa Kopacz, Traian Băsescu, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Daniel Buda, Cristian-Silviu Buşoi, Daniel Caspary, Gheorghe Falcă, Tomasz Frankowski, Anja Haga, Andrzej Halicki, Mircea-Gheorghe Hava, **Sandra Kalniete,** ***Arba Kokalari, Andrey Kovatchev, David Lega, Miriam Lexmann, Antonio López-Istúriz White, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Lukas Mandl, Marian-Jean Marinescu, Liudas Mažylis,*** **Dace Melbārde,** ***Dan-Ştefan Motreanu, Gheorghe-Vlad Nistor, Aušra Seibutytė, Michaela Šojdrová, Eugen Tomac,*** **Inese Vaidere,** ***Tom Vandenkendelaere, Tomáš Zdechovský, Milan Zver***
PPE grupas vārdā

B9-0153/2024

Eiropas Parlamenta rezolūcija par vajadzību ES nelokāmi atbalstīt Ukrainu: divi gadi kopš Krievijas agresijas kara pret Ukrainu
(2024/2526(RSP))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ukrainu un Krieviju, jo īpaši tās, kas pieņemtas kopš Krievijas kara pret Ukrainu eskalācijas 2022. gada februārī un Krimas pussalas aneksijas 2014. gada 19. februārī,

– ņemot vērā 2014. gadā parakstīto Asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Ukrainu, no otras puses[1], un tā ietvaros izveidoto padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonu starp Eiropas Savienību un Ukrainu,

– ņemot vērā ANO Statūtus, Hāgas konvencijas, Ženēvas konvencijas un to papildprotokolus, kā arī Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus,

– ņemot vērā Komisijas 2023. gada 20. jūnija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Ukrainas mehānisma izveidi (COM(2023)0338),

– ņemot vērā Eiropadomes 2023. gada 14. decembra lēmumu sākt pievienošanās sarunas ar Ukrainu pēc Komisijas 2023. gada 8. novembra pozitīvā ieteikuma šajā sakarā,

– ņemot vērā Eiropadomes 2023. gada 14. decembra un 2024. gada 1. februāra secinājumus,

– ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,

A. tā kā Krievija kopš 2022. gada 24. februāra pret Ukrainu ir izvērsusi nelikumīgu, neprovocētu un nepamatotu agresijas karu; tā kā Krievijas karš pret Ukrainu sākās 2014. gadā ar Krimas pussalas nelikumīgo aneksiju un tai sekojošo Doneckas un Luhanskas reģionu daļu okupāciju; tā kā šis agresijas karš ir klajš un nepārprotams ANO Statūtu un starptautisko tiesību pamatprincipu pārkāpums; tā kā Ukrainā pēdējos divus gadus īstenotās Krievijas darbības turpina apdraudēt mieru un drošību Eiropā un visā pasaulē;

B. tā kā Krievijas agresijas karš ir lielākais militārais konflikts Eiropas kontinentā kopš Otrā pasaules kara beigām un atspoguļo aizvien augošo autoritārisma un demokrātijas konfliktu;

C. tā kā Krievijas spēki ir veikuši neselektīvus uzbrukumus dzīvojamajiem rajoniem un civilajai infrastruktūrai, piemēram, skolām un slimnīcām; tā kā jau ir nogalināti tūkstošiem civiliedzīvotāju, tostarp bērni, un vēl daudz vairāk ir to, kas ir spīdzināti, vajāti, cietuši no seksuālas vardarbības, nolaupīti vai piespiedu kārtā pārvietoti; tā kā šī Krievijas spēku un to pastarpināto spēku necilvēcīgā rīcība ir pilnīga starptautisko humanitāro tiesību ignorēšana; tā kā Krievijas mēģinājums veikt etnisku attīrīšanu

[1] OV L 161, 29.5.2014., 3. lpp.

okupētajās Ukrainas daļās ietver masu zvērību noziegumus; tā kā Krievijas mērķis ir iznīcināt Ukrainas nacionālo identitāti un izskaust Ukrainas kultūru un valstiskumu;

D. tā kā miljoniem ukraiņu, kas bēg no Krievijas agresijas, ir pārvietoti gan Ukrainas iekšienē, gan ārpus tās; tā kā Krievijas kara noziegumu rezultātā visai Ukrainas civiliedzīvotāju un militārpersonu paaudzei būs nepieciešama ārstēšana saistībā ar mentālām ciešanām, depresiju, trauksmi un posttraumatisko stresa sindromu;

E. tā kā Ukrainas bruņotajiem spēkiem izdevās izturēt Krievijas iebrukumu, tie atbrīvoja vairāk nekā 50 % no teritorijām, kas tika uz laiku okupētas pēc 2022. gada 24. februāra, un atguva kontroli pār Ukrainas rietumu piekļuvi Melnajai jūrai, efektīvi izspiežot Krievijas Melnās jūras floti;

F. tā kā Rietumvalstu kopējais IKP ir 25 reizes lielāks nekā Krievijas IKP, tomēr 2023. gadā Rietumu militārā palīdzība Ukrainai veidoja mazāk nekā 0,1 % no šā kopējā IKP; tā kā 2023. gadā Krievija aptuveni 6 % no sava IKP iztērēja tās agresijas karā, savukārt Ukraina savai aizsardzībai iztērēja summu, kas līdzvērtīga 25 % tās IKP;

G. tā kā Krievijas agresijas karš liecina par tās postkoloniālo attieksmi pret kaimiņvalstīm; tā kā, kamēr Krievija turpinās pastāvēt kā valsts ar imperiālistisku mentalitāti, kas īsteno revizionisma politiku, tā arī turpmāk centīsies saglabāt aizvien pieaugošos agresijas draudus Eiropas kontinentā; tā kā daudzi starptautiskie dalībnieki ir atzinuši Krieviju par terorisma atbalstītāju un valsti, kas izmanto terorisma līdzekļus, un, ņemot to vērā, būtu jāseko konkrētiem pasākumiem;

H. tā kā pēc pozitīva Komisijas ieteikuma Eiropadome nolēma sākt pievienošanās sarunas ar Ukrainu un turklāt aicināja Padomi pieņemt sarunu programmu, tiklīdz būs izpildīti attiecīgie Komisijas ieteikumi;

I. tā kā kopš pilna mēroga iebrukuma sākuma ES ir sniegusi Ukrainai bezprecedenta daudzdimensionālu atbalstu, tostarp militāro atbalstu līdz šim vēl nepieredzētā apmērā; tā kā kopējā palīdzība, ko ES, tās dalībvalstis un Eiropas finanšu iestādes kopš 2022. gada februāra ir apņēmušās sniegt Ukrainai, ir vismaz 85 miljardi EUR, tostarp humānā un ārkārtas palīdzība, budžeta atbalsts, makrofinansiālā palīdzība un militārā palīdzība; tā kā dalībvalstīm tika piešķirti 17 miljardi EUR, lai uzņemtu aptuveni četrus miljonus Ukrainas bēgļu, kuriem saskaņā ar Pagaidu aizsardzības direktīvu[2] tika piedāvāta paplašināta aizsardzība līdz 2025. gada martam;

J. tā kā ES un tās dalībvalstis līdz šim Ukrainai ir sniegušas militāro palīdzību 28 miljardu EUR apmērā; tā kā Eiropas Miera mehānisms tika izmantots, lai nodrošinātu 5,6 miljardus EUR dalībvalstu īstenotai militārā ekipējuma pārvietošanai uz Ukrainu; tā kā ar munīcijas iniciatīvu līdz 2024. gada martam Ukrainai nodrošinās aptuveni 524 000 Eiropas aizsardzības rūpniecības ražotus 155 mm artilērijas lādiņus un līdz gada beigām — vēl 500000; tā kā ES militārā misija Ukrainas atbalstam līdz šim ir apmācījusi 40000 Ukrainas karavīru Vācijā un Polijā un šis skaits tikai palielinās;

[2] Padomes Direktīva 2001/55/EK (2001. gada 20. jūlijs) par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas (OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.).

K. tā kā ES iestādes nesen panāca vienošanos pēc būtības attiecībā uz to, lai izveidotu Ukrainas mehānismu, kas no 2024. līdz 2027. gadam piedāvās paredzamu vidēja termiņa atbalstu dotāciju un aizdevumu veidā 50 miljardu EUR apmērā Ukrainas atjaunošanai, atveseļošanai, rekonstrukcijai un modernizācijai;

L tā kā ukraiņu bērni karā maksā augstu cenu — ir nogalināti 528 ukraiņu bērni un 1226 ievainoti, 1,8 miljoniem ir nācies doties bēgļu gaitās uz kaimiņvalstīm, savukārt vēl 2,5 miljoni ir pārvietoti Ukrainas iekšienē;

M. tā kā kopš pilna mēroga agresijas kara sākuma aptuveni 20000 ukraiņu bērnu ir piespiedu kārtā deportēti uz Krieviju un Baltkrieviju vai aizturēti okupētajās teritorijās; tā kā Starptautiskā Krimināltiesa ir izdevusi starptautisku Vladimira Putina un Marijas Ļvovas-Belovas aresta orderi, ņemot vērā viņu atbildību par kara noziegumu — bērnu nelikumīgu deportāciju un nelikumīgu pārvietošanu no okupētajām Ukrainas teritorijām uz Krieviju; tā kā mazāk nekā 400 deportētu bērnu ir atgriezti Ukrainā un atkalapvienojušies ar savām ģimenēm;

N. tā kā Ukraina ir parakstījusi drošības nolīgumus ar Apvienoto Karalisti, Dāniju, Itāliju, Vāciju un Franciju saskaņā ar G7 kopīgo deklarāciju par atbalstu Ukrainai, par kuru vienošanās tika panākta 2023. gada 12. jūlijā līdztekus NATO samitam Viļņā; tā kā G7 valstu apņemšanās ļāva sākt sarunas, lai formalizētu ilgtermiņa divpusējās drošības saistības un pasākumus Ukrainas atbalstam,

1. atkārtoti apliecina savu nelokāmo solidaritāti ar Ukrainas tautu un vadību un atbalstu Ukrainas neatkarībai, suverenitātei un teritoriālajai integritātei tās starptautiski atzītajās robežās;

2. atkārtoti pauž visstingrāko nosodījumu par nelikumīgo, neprovocēto un nepamatoto Krievijas agresijas karu pret Ukrainu, kā arī Baltkrievijas režīma iesaistīšanos; prasa Krievijai un tās pastarpinātajiem spēkiem izbeigt visas militārās darbības un prasa Krievijai izvest visus militāros spēkus, pastarpinātos spēkus un militāro ekipējumu no visas starptautiski atzītās Ukrainas teritorijas, izbeigt Ukrainas civiliedzīvotāju piespiedu deportāciju un atbrīvot visus aizturētos Ukrainas iedzīvotājus; prasa izbeigt un atcelt Krievijas pilsoņu apmešanos uz laiku okupētajās Ukrainas teritorijās;

3. atgādina, ka Krievijas agresijas karš sākās ar Krimas pussalas nelikumīgo aneksiju 2014. gada februārī; atgādina, ka pussala tika pārveidota par militāru bāzi un kalpoja par atspēriena punktu pilna mēroga iebrukumam 2022. gadā;

4. apliecina cieņu Ukrainas drosmīgajiem iedzīvotājiem, 2023. gada Saharova balvas par domas brīvību pelnīti izvēlētajiem laureātiem, kuri turpina drosmīgi aizstāvēt savu valsti, suverenitāti, neatkarību un teritoriālo integritāti, vienlaikus aizstāvot brīvību, demokrātiju, tiesiskumu un Eiropas vērtības pret brutālu režīmu, kas cenšas graut mūsu demokrātiju un vājināt un šķelt mūsu Savienību;

5. pauž visdziļāko līdzjūtību to drosmīgo aizstāvju ģimenēm un tuviniekiem, kuri ir upurējuši dzīvību, aizstāvot Ukrainu, tās tautu, brīvību un demokrātiju; aicina ES un tās dalībvalstis turpināt un palielināt atbalstu Ukrainas ievainoto aizstāvju ārstēšanai un rehabilitācijai;

6. pauž apņēmību palīdzēt saglabāt Ukrainas tautas izturību un ticību labākai nākotnei, kurā Ukrainā un Eiropā atjaunosies miers, neviena Ukrainas teritorijas daļa neatradīsies Krievijas okupācijā un neviens Ukrainas vai citas valsts pilsonis nejutīsies apdraudēts vai vajāts par vēlmi dzīvot mierā, drošībā un pārticībā, kā arī saskaņā ar Eiropas vērtībām un principiem; atkārtoti norāda, ka Ukrainai kā neatkarīgai un suverēnai valstij ir pamattiesības noteikt savu nākotni, tostarp brīvība izvēlēties alianses un politiku un īstenot savas valsts intereses;

7. pauž atzinību par solidaritāti, ko ES iedzīvotāji, pilsoniskā sabiedrība, dalībvalstis un ES kopumā ir izrādījusi Ukrainai un tās tautai; atbalsta to, ka tiek pastāvīgi paplašināta Pagaidu aizsardzības direktīva, attiecinot to arī uz personām, kas bēg no Ukrainas saistībā ar Krievijas agresijas karu pret Ukrainu;

8. uzskata, ka kara iznākumam un starptautiskās sabiedrības nostājai būs izšķiroša nozīme, lai ietekmētu citu autoritāro režīmu turpmāko rīcību, kuri cieši seko līdzi kara gaitai un izvērtē, cik lielā mērā tie varētu īstenot agresīvu ārpolitiku, cita starpā izmantojot militārus līdzekļus;

9. uzsver, ka Ukrainas galvenais mērķis ir uzvarēt karā pret Krieviju, kas izpaudīsies kā Ukrainas starptautiski atzītās teritorijas atbrīvošana no visiem Krievijas spēkiem, tās pastarpinātajiem spēkiem un sabiedrotajiem; uzskata, ka šo mērķi var sasniegt tikai ar nepārtrauktu, ilgstošu un pastāvīgi pieaugošu visa veida parasto ieroču piegādi Ukrainai bez jebkādiem izņēmumiem;

10. atgādina, ka ir svarīgi atbrīvot un deokupēt Krimas pussalu, kas jau desmit gadus atrodas Krievijas okupācijā; atgādina, ka pussalas iedzīvotāji, kas ir lojāli Ukrainai, jo īpaši tās pirmiedzīvotāji — tatāri, saskaras ar represijām, arestiem un spīdzināšanu; atgādina, ka Krievijas okupācijas spēki ir pielikuši visas pūles, lai iznīcinātu tatāru mantojumu un atmiņu par Ukrainas klātbūtni šajā pussalā; atbalsta Ukrainas centienus reintegrēt Krimu, jo īpaši Krimas platformu;

11. atkārtoti pauž atbalstu konsekventai militārās palīdzības sniegšanai Ukrainai tik ilgi, cik nepieciešams, un jebkādā veidā, kas nepieciešams Ukrainas uzvarai; atzīst dalībvalstu un Komisijas priekšsēdētājas vietnieka / Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) līdzšinējos centienus koordinēt militāro atbalstu Ukrainai; atkārtoti aicina dalībvalstis ievērojami palielināt un paātrināt militāro atbalstu, lai Ukraina varētu ne tikai aizstāvēties pret Krievijas uzbrukumiem, bet arī spētu atgūt pilnīgu kontroli pār visu savu starptautiski atzīto teritoriju;

12. uzskata, ka nevajadzētu paredzēt nekādus pašnoteiktus ierobežojumus attiecībā uz militāro palīdzību Ukrainai; norāda uz milzīgo atšķirību starp ES dalībvalstu sniegtā atbalsta summām, kas izteiktas procentos no to IKP; prasa veikt nepieciešamos ieguldījumus Eiropas aizsardzības industriālajā bāzē, lai būtiski palielinātu ražošanas apjomu nolūkā nodrošināt Ukrainas vajadzības un atjaunot ES dalībvalstu noplicinātos krājumus; uzsver, ka Ukrainai jo īpaši ir vajadzīgas sarežģītas pretgaisa aizsardzības sistēmas, tālās darbības raķetes, piemēram, raķetes "Taurus", mūsdienīgi kaujas lidaparāti, dažādu veidu artilērija un munīcija (jo īpaši 155 mm artilērijas lādiņi), bezpilota lidaparāti un ieroči to apkarošanai; atbalsta priekšlikumu, ka visām ES dalībvalstīm un NATO sabiedrotajiem ik gadu būtu militāri jāatbalsta Ukraina ne mazāk

kā 0,25 % apmērā no to IKP; prasa kopumā palielināt Eiropas Miera mehānisma finanšu maksimālo apjomu un uzstāj, ka tas cita starpā būtu jāizmanto pasaules tirgū pieejamās munīcijas iegādei no viena avota, lai apmierinātu Ukrainas vajadzības; uzskata, ka pašreizējā ES munīcijas ražošana, kas ir saistīta ar trešām valstīm, būtu jāpārvirza un ka Ukrainai būtu jāpiešķir prioritāra piekļuve tai; aicina ES dalībvalstu valdības un aizsardzības nozari kopīgi ar saņēmējvalstīm risināt jautājumus saistībā ar piegādes kavējumiem un to iemesliem; aicina ASV Pārstāvju palātu nekavējoties pieņemt militārās palīdzības paketi Ukrainai;

13. atzinīgi vērtē drošības nolīgumu parakstīšanu starp Ukrainu un Apvienoto Karalisti, Dāniju, Itāliju, Vāciju un Franciju saskaņā ar G7 valstu kopīgo deklarāciju par atbalstu Ukrainai un aicina citus līdzīgi domājošus partnerus sekot šim piemēram; uzsver, ka šos drošības nolīgumus nevar uzskatīt par tādiem, kas aizstātu turpmāko dalību NATO; atzinīgi vērtē progresu, kas panākts attiecībā uz praktiskajiem aspektiem un finanšu līdzekļu maksimālo apjomu jaunajam Ukrainas palīdzības fondam saistībā ar Eiropas Miera mehānismu, kas atbalstīs militārā ekipējuma nodrošināšanu Ukrainai, izmantojot kopīgas Eiropas iepirkuma iniciatīvas;

14. atkārtoti pauž atbalstu Ukrainas prezidenta Volodimira Zelenska izklāstītajai miera formulai; uzskata, ka tas ir visaptverošs plāns Ukrainas teritoriālās integritātes atjaunošanai; atgādina, ka plāna 10 punkti tika atspoguļoti ANO Ģenerālās asamblejas 2023. gada 23. februāra Rezolūcijā ES-11/6 par Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principiem, kas ir pamatā visaptverošam, taisnīgam un ilgstošam mieram Ukrainā;

15. atkārtoti aicina Komisiju, PV/AP un dalībvalstis sadarboties ar Ukrainu un starptautisko sabiedrību, lai izveidotu īpašu tribunālu, kas izmeklētu Krievijas līderu un viņu sabiedroto, piemēram Baltkrievijā valdošā režīma, izdarīto agresijas noziegumu pret Ukrainu un sauktu pie atbildības par to; atzinīgi vērtē to, ka Hāgā izveidots Starptautiskais centrs saukšanai pie atbildības par agresijas noziegumu pret Ukrainu;

16. pauž šausmas par to, ka Krievijas agresijas karš pret Ukrainu ir izraisījis vienu no visstraujāk augošajiem liela mēroga bērnu pārvietošanas gadījumiem kopš Otrā pasaules kara; atgādina, ka masveida uzbrukumi civilajai infrastruktūrai ir būtiski lieguši Ukrainas bērniem piekļuvi pamatpakalpojumiem, piemēram, izglītībai un veselības aprūpei, jo īpaši garīgās veselības atbalstam;

17. atkārtoti norāda, ka Ukrainas bērnu, tostarp aprūpes iestādēs dzīvojošo bērnu, pastāvīgā piespiedu pārvietošana un deportācija uz Krieviju un Baltkrieviju un piespiedu adopcija Krievijas ģimenēs ir Ukrainas un starptautisko tiesību aktu pārkāpums; uzsver, ka saskaņā ar Konvencijas par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to II pantu bērnu nodošana spaidu kārtā no vienas grupas otrai ir genocīda noziegums; prasa, lai Krievijas un Baltkrievijas iestādes nodrošinātu visu ukraiņu bērnu tūlītēju atgriešanos; atzinīgi vērtē Ukrainas vietējo organizāciju centienus, kuras, izskatot katru gadījumu atsevišķi, atbalsta vecākus un ģimenes, kas meklē savus bērnus un cīnās par viņu drošu atgriešanos;

18. nosoda Krievijas nodomu 2024. gada 15.–17. martā rīkot prezidenta vēlēšanas uz laiku okupētajās Ukrainas teritorijās un uzsver, ka neatzīs šo nelikumīgo vēlēšanu rezultātus;

19. atkārtoti aicina nodrošināt inovatīvu, papildinošu un elastīgu mijiedarbību starp

notiekošo darbu pie pašlaik spēkā esošā asociācijas nolīguma īstenošanas un pievienošanās sarunu procesu, tādējādi ļaujot Ukrainai pakāpeniski integrēties ES vienotajā tirgū un nozaru programmās, tostarp dodot tai piekļuvi ES līdzekļiem attiecīgajās jomās, lai ukraiņi varētu gūt labumu visa pievienošanās procesa laikā, nevis tikai pēc tā pabeigšanas;

20. uzsver, ka Krievijas agresijas karš ir būtiski mainījis ģeopolitisko situāciju Eiropā un apdraud tās drošības arhitektūru un ka, reaģējot uz to, ES ir jāpieņem izlēmīgi, drosmīgi un visaptveroši politiskie, drošības un finanšu lēmumi;

21. atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu sākt pievienošanās sarunas ar Ukrainu, tiklīdz būs izpildīti Komisijas ieteikumi; uzskata, ka Ukrainas dalība ES ir ģeostratēģisks ieguldījums vienotā un spēcīgā Eiropā un ka ar to tiek apliecināta līderība, apņēmība un redzējums; aicina ātri iesniegt attiecīgo sarunu programmu un to pieņemt, tiklīdz būs veikti attiecīgie pasākumi, kas paredzēti Komisijas 2023. gada 8. novembra ieteikumā;

22. atgādina, ka ES pievienošanās process balstīsies uz nopelniem un ka paplašināšanās metodikā uzsvars tiek likts uz tādām svarīgām jomām kā tiesiskuma, pamatvērtību un cilvēktiesību ievērošana, demokrātija un cīņa pret korupciju; uzskata, ka stingri uz nopelniem balstīts pievienošanās process atbilst gan Ukrainas, gan ES interesēm; mudina ES un tās dalībvalstis sniegt lielāku atbalstu un palīdzību Ukrainai ceļā uz pievienošanos ES, tostarp tehnisko zināšanu, spēju veidošanas un dalības kritēriju izpildei vajadzīgo institucionālo reformu jomā;

23. aicina Ukrainas valdību turpināt stiprināt vietējo pašpārvaldi — reformu, kas ir saņēmusi būtisku atzinību valsts un starptautiskā līmenī, — un nostiprināt decentralizācijas reformas panākumus Ukrainas atjaunošanas, atveseļošanas un rekonstrukcijas procesa vispārējā vienotajā struktūrā;

24. atzinīgi vērtē ES iestāžu vienošanos pēc būtības par to, lai izveidotu Ukrainas mehānismu, kas nodrošinās paredzamu finansiālo palīdzību Ukrainai, un aicina to ātri ieviest; uzsver Augstākās radas, vietējo un reģionālo struktūru un pilsoniskās sabiedrības kā attiecīgo izpildiestādes partneru pastiprināto lomu to prioritāšu noteikšanā, kuras tiks finansētas, izmantojot Ukrainas plānu, un uzsver, ka tā arī uzlabo mehānisma pārraudzību un uzraudzību;

25. aicina Padomi saglabāt tās sankciju politiku pret Krieviju un Baltkrieviju, vienlaikus uzraugot, izvērtējot un uzlabojot šīs politikas efektivitāti un ietekmi; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt visu 13 sankciju pakešu ātru īstenošanu un stingru izpildi; aicina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu par sankciju efektivitāti attiecībā uz to, lai kavētu Krievijas karadarbību, un par sankciju apiešanu; atgādina, ka ES strādā pie tiesību aktiem, lai noteiktu, ka ierobežojošo pasākumu pārkāpumi ir noziedzīgs nodarījums; aicina dalībvalstis pieņemt turpmākas sankciju paketes, kuru mērķis ir vājināt Krievijas kara mašīnu un vērsties arī pret citām Krievijas ekonomikas nozarēm, piemēram, kodolenerģētikas nozari, jo īpaši *Rosatom*, metalurģiju un lauksaimniecību;

26. nosoda visas valstis, kuras piegādā militāro ekipējumu Krievijai un palīdz tai apiet tai noteiktās sankcijas un izvairīties no tām, un aicina ES stingri saukt pie atbildības uzņēmumus, apvienības un privātpersonas, kas piedalās sankciju apiešanā; aicina ES, dalībvalstis un to sabiedrotos stiprināt jau noteikto sankciju efektivitāti, veikt

steidzamus pasākumus, lai bloķētu jebkādus mēģinājumus apiet šīs sankcijas, un strādāt pie sekundāro sankciju mehānisma, kas novērstu jebkādas nepilnības;

27. aicina ES un tās dalībvalstis veikt turpmākus pasākumus, lai turpinātu Krievijas starptautisko izolāciju, tostarp attiecībā uz Krievijas dalību starptautiskās organizācijās un struktūrās, piemēram, ANO Drošības padomē;

28. uzsver steidzamo nepieciešamību izveidot stabilu tiesisko regulējumu, kas ļautu konfiscēt ES iesaldētos Krievijas aktīvus un tos izmantot, lai novērstu dažādās sekas, ko rada Krievijas agresija pret Ukrainu, cita starpā izmantojot tos Ukrainas atjaunošanai un kompensācijām Krievijas agresijas upuriem, kā arī militārā aprīkojuma iegādei Ukrainas vajadzībām; uzsver savu pārliecību par to, ka pēc kara beigām Krievijai ir jāmaksā reparācijas, kas tai noteiktas, lai nodrošinātu, ka Krievija sniedz būtisku ieguldījumu Ukrainas rekonstrukcijā; atzinīgi vērtē Padomes nesen pieņemto lēmumu, ar ko precizē tādu centrālo vērtspapīru depozitāriju pienākumus, kuru turējumā ir Krievijas Centrālās bankas aktīvi un rezerves, kas ir imobilizēti ES ierobežojošo pasākumu rezultātā; atzinīgi vērtē Krievijas agresijas rezultātā radīto zaudējumu reģistra izveidi, kas ir pirmais solis starptautiska kompensācijas mehānisma izveidē;

29. atkārtoti pauž bažas par situāciju Zaporižjas atomelektrostacijā, ko nelikumīgi kontrolē Krievija; atbalsta centienus saglabāt Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras klātbūtni Zaporižjas atomelektrostacijā; atgādina un pauž nosodījumu par Krievijas darbībām, kas ir radījušas nopietnu kaitējumu Ukrainas videi, tostarp par Kahovkas aizsprosta iznīcināšanu, Ukrainas mežu izciršanu, ekstensīvu kalnrūpniecību un gaisa un ūdens resursu piesārņošanu; atkārtoti pauž dziļas bažas par kara plašāku ilgtermiņa ietekmi uz vidi; uzsver, ka ir jāizveido sistēma, lai reģistrētu un izvērtētu Krievijas nodarīto kaitējumu videi, un jāsagatavo juridiskais pamats Krievijas saukšanai pie atbildības par šiem noziegumiem;

30. aicina ES un tās dalībvalstis stratēģiski un proaktīvi strādāt, lai cīnītos pret hibrīddraudiem un novērstu Krievijas iejaukšanos politiskajos, vēlēšanu un citos demokrātiskajos procesos Ukrainā un ES, jo īpaši ļaunprātīgas darbības, kuru mērķis ir manipulēt ar sabiedrisko domu un apdraudēt Eiropas integrāciju, jo īpaši ņemot vērā gaidāmās Eiropas vēlēšanas;

31. pauž bažas par ierobežojumiem Ukrainas Augstākās radas deputātu ceļošanai uz ārvalstīm; uzskata, ka to varētu uzskatīt par nediferencētu vēlētu parlamenta deputātu, jo īpaši opozīcijas pārstāvju, politiskās darbības ierobežošanu; pauž stingru pārliecību, ka kara laikā nedrīkst izslēgt nevienu politisko spēku, kas var pārstāvēt Ukrainas intereses starptautiskos forumos;

32. uzdod priekšsēdētājai nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ukrainas prezidentam, valdībai un Augstākajai radai, Apvienoto Nāciju Organizācijai un Krievijas un Baltkrievijas iestādēm.